

Može li obitelj biti zdrava ako je njezin član bolestan?

Okrugli stol na temu "Obitelj i zdravlje" održan je 27. veljače 2008. godine u Maloj vijećnici Grada Dubrovnika, u sklopu akcije Hrvatske mreže zdravih gradova pod nazivom "Povezani zdravljem". Na Okruglom stolu sudjelovali predstavnici Upravnog odjela za kulturu i društvene djelatnosti odnosno Upravnog odjela za zdravstvo i socijalnu skrb Grada Dubrovnika, Županije dubrovačko-neretvanske, Centra za socijalnu skrb Dubrovnik, Udruge Feniks za žene i djecu žrtve zlostavljanja, Društva Naša djeca, Župnog ureda Grada, Udruge Deša, Udruge Klub liječenih alkoholičara Libertas, Zavoda za javno zdravstvo, Obiteljskog centra Županije dubrovačko-neretvanske, Odjela pedijatrije Opće bolnice Dubrovnik i Vrtića Dubrovnik.

Sudionici Okruglog stola pozabavili su se suštinom akcije "Povezani zdravljem" i obilježavanja dvadeset godina od osnivanja Mreže zdravih gradova, odnosno problematikom obuhvaćenom socijalnim programom Grada Dubrovnika i mjerama toga programa kojima se pomaže obitelj.

Možemo li govoriti o zdravoj obitelji ili samo o zdravom pojedincu, odnosno može li obitelj biti zdrava ako je član obitelji bolestan, zapitali su se sudionici Okrugloga stola, jer bolestan pojedinac itekako može dovesti obitelj u disfunkciju. Možda uopće ne treba upotrebljavati izraz bolesne obitelji već disfunkcionalne, jer bolestan član obitelji ne mora nužno značiti i bolest obitelji. Ako obitelj skrbi o tom članu i on funkcionira u obitelji, možemo govoriti o obitelji koja je funkcionalna bez obzira na teškoće u koji-

ma se nalazi. Član obitelji koji pokazuje teškoće u stvari je simptom uzroka problema u obitelji. Je li bolestan član obitelji simptom ili uzrok problema u obitelji? Postoje razlike u metodološkim pristupima i radu pojedinih institucija i udruga, pa čak i unutar jedne institucije. Pojedinac je samo simptom lošeg stanja u obitelji i treba raditi s cijelom obitelji, dok je drugo mišljenje da pojedinac može biti bolestan samo od sebe (kronično bolesne osobe, invalidi) te da on može uzrokovati disfunkciju čitave obitelji, te treba s njime raditi. Točno je i jedno i drugo, ali svakako treba raditi s čitavom obitelji, opći je zaključak skupa. No, nekad nije moguće obuhvatiti cijelu obitelj u jednoj instituciji te je nužna suradnja raznih institucija ili udruga kako bi se postigla što bolja kvaliteta pomoći takvoj obitelji.

Vrlo često se dogodi da se jedna obitelj nađe u tretmanu raznih institucija ili udruga, a da ne postoji nikakav dogovor i plan između tih institucija oko pomoći obiteljima. Ako je suradnja isključivo formalna, a ne sadržajna, odnosno ako se više stručnjaka iz različitih institucija okupi oko jedne obitelji i zajednički radi, rezultati će svakako biti mnogo bolji. Iako se veoma mnogo radi, sustavi nisu umreženi, što izaziva dodatne poteškoće. Između ostalog, postoje i neki prioriteti

u pomoći obitelji pa obitelj koja je gladna i bez krova nad glavom mora prvo riješiti te životne uvjete da bi mogla doći u neki tretman, što ide u prilog tezi da službe između sebe moraju više surađivati.

Postoje primjeri dobre suradnje između udruga i pedijatrije te se na taj način postiže mnogo bolja kvaliteta rada i nužno je povezivanje, umrežavanje različitih službi i stručnjaka za pomoć obitelji, istaknuto je na okruglom stolu. To je i jedan od razloga za osnivanje Udruge Zajedno do zdravlja, jer se pokazalo kako je jedini pravi pristup u radu s obitelji da pomoć ide k njima, u njihove domove, a ne da oni dolaze po pomoć u institucije.

Temeljni je zaključak sudionika Okrugloga stola da je nužno umrežavanje i suradnja između različitih institucija na sadržajnoj, a ne na formalnoj razini te da pristup svakako treba biti da pomoć ide prema obitelji, a ne da obitelj traži pomoć u instituciji.

Marko Grgurević

Obiteljski centar Županije dubrovačko-neretvanske
ocdnz@du.t-com.hr

Duško Popović

popovicdj@yahoo.com

